

Цвіт нації, або зів'яла надія

Коріння глобальних кризових явищ в Україні уже давно охопило основні сфери життя та розвитку країни: економіку, політику, промисловість, освіту та науку. Але ХХІ ст. завдало нашій державі нищівного удару, що виштовхнув нас на шлях морального знищення. Цей удар був нанесений на найвразливішу та водночас найпотужнішу народну силу – українську молодь.

Розв'язуючи важливі питання національного розвитку, керуючі верстви залишають в катастрофічно занедбаному стані молодіжне суспільство, яке з кожним днем потерпає від владної байдужості. Подібні звинувачення підкріплені реаліями життя молодих людей.

Інститут демографії і соціальних досліджень Національної Академії наук України спільно з Фондом народонаселення ООН в Україні виявили, що найактуальнішими проблемами серед української молоді є безробіття, міграція, алко- та наркозалежність, низький рівень освіти.

За словами віце-прем'єр-міністра Сергія Тігіпка, Міжнародна організація праці оцінює рівень безробіття в Україні серед молоді в 20%, а у сільській місцевості – 30%.

У пошуках роботи на Батьківщині, молодь зневірилась. Дані дослідження "Український характер", що було проведено в березні 2012 року центром "Софія" виявляють тенденцію до відтоку кваліфікованих кадрів, повернення яких стає все більш примарним. Основними причинами виїзду за кордон є демографічна криза, несприятливий внутрішній ринок праці, складна економічна ситуація, низький рівень життя. Аналіз показує: чим молодший респондент, тим частіше він висловлює бажання виїхати з країни, серед молоді у віці 18-29 років показник готовності до еміграції становить 50,4%. Прикрим є також те, що 18,1% шкодують, що їм доводиться жити в цій країні, тоді як пишаються Україною тільки 17,8% респондентів.

Боротьба з палінням та алкоголізмом серед молоді дійшла крайньої межі. Нещодавно Президент України Віктор Янукович заявив, що українські діти і молодь вживають найбільше у світі алкоголю і тютюну.

Підтвердженням, цього стали результати дослідження ESPAD щодо алкоголю:

- вживають алкоголь 68% хлопців і 64% дівчат;
- більше 90% 15–17-річних учнів мають досвід вживання алкоголю;
- 42,5% вживали алкоголь протягом тижня, який передував опитуванню;
- стан сп'яніння протягом останнього року відчували 43,2% хлопців та 36,9% дівчат;
- більше 40% повідомили, що вперше скуштували алкоголь у віці 13 років або раніше. До досягнення 15 років понад 65% підлітків вже знайомі з алкоголем;

- у 15–17 років хлопці найчастіше вживають пиво (57,3%), а дівчата – слабоалкогольні напої промислового виробництва (48,7%);
- 61% учнів відповіли, що їм легко дістати пиво, 29,9% - міцні алкогольні напої.

Крім того, в Україні палять 45,7% юнаків і 35,5% дівчат, 13,1% молоді вживає марихуану або гашиш. Натомість, лише 18% української молоді регулярно займається спортом...

Які б заходи не приймалися щодо поліпшення освіти, Україна все ж продовжує зберігати корупціоністські засади на базі як шкіл, так і вищих навчальних закладів, цим самим унеможлиблюючи отримання якісної та доступної освіти. А саме доступність і є її визначальною характеристикою в Україні. В середньому навчання у вищих навчальних закладах у 2012 році коштує від 5 до 20 тис. грн.. Поруч з цією докорінною проблемою існує й інша – недбале ставлення до українського диплому закордонних роботодавців. Українські випускники змушені підтверджувати свій кваліфікаційний рівень та вселяти довіру до себе як до професійного спеціаліста за допомогою додаткових екзаменів, тестів та численних співбесід.

На сьогодні згідно з дослідженням Інституту демографії близько 80% молодих українців негативно оцінюють державну молодіжну політику. Своє ставлення до реформ в Україні, студенти бурхливо виражають різноманітними акціями, мітингами та протестами. Достатньо лише пригадати інцидент у сфері освіти під назвою «Табачник, Даша і Хризантеми»...

Кожному українцю мало не щодня доводиться чути новини ЗМІ, які холоднокрівно повідомляють про черговий утиск молодіжного суспільства. Газети, телебачення та Інтернет пронизані публікаціями політиків, соціологів, культурних діячів про проблеми, в яких потопає молодь. Вони сповнені статистичними показниками та порівняннями, вражаючими діаграмами і графікою, а також «щирими» співчуттями та здивуваннями, викликаними невтішною реальністю. Проте кожна проблема потребує не лише висновків, що так уміло висвітлюють владні структури, а й чіткого та ефективного плану боротьби з існуючими кризовими явищами, від яких потерпає не лише окрема ланка суспільства, а й вся 47-мільйонна держава.

З 2000 року і до сьогодні в Україні намітилася тенденція до зростання кількості суїцидів у молодіжному середовищі (вік від 15 до 29 років). Чи не є цей показник сигналом «SOS» для існуючої влади? Як довго українська молодь пробуде у безпросвітному провалі?! Чому помилки державного правління повинні коштувати нам майбутнього?! Можливо відповіді на ці запитання й знайдуться, але поки вони сформулюються, обговоряться, затвердяться та дійдуть до широких мас, 10-річні українці спробують гашиш, а 20-річні – «помашуть Україні ручкою»... Так і будемо жити: з рішенням, але вже без проблеми.

Влада Хмельницька